SERVASANCTUS TUSCUS DE FAENZA

Italien (?), 3. Viertel 15. Jh.

Seite 152v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

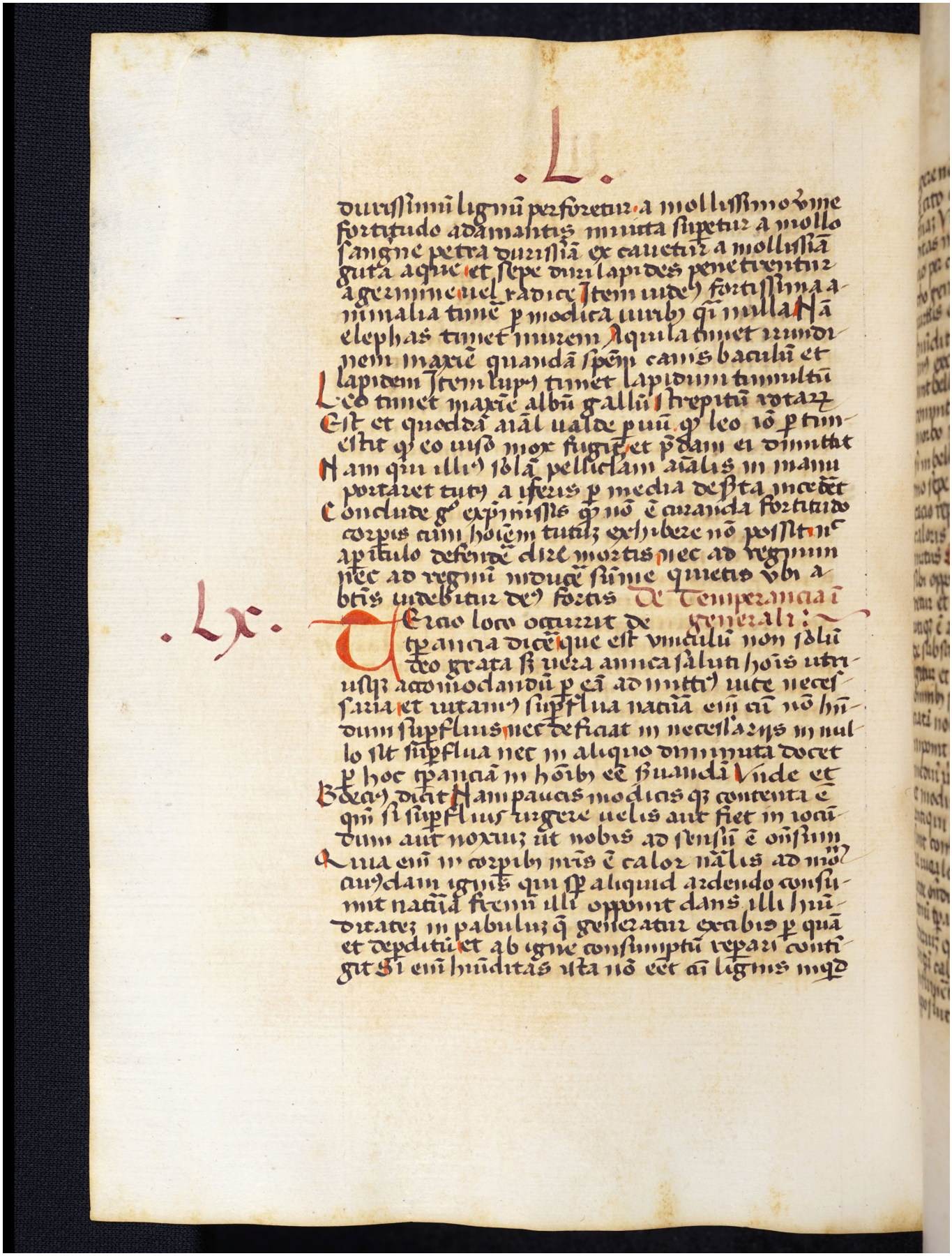

.L.

durissimũ lignũ perforetur. a mollissimo vme
fortitudo adamantis minuta superatur a mollo
sangine petra durissiã ex cauetur a mollissiã
guta aque. et sepe diri lapides penetrentur
a germine uel radice. Item uide fortissima a-
nimalia timẽ p modica uerba qi nulla. Nã
elephas timet murem. Aquila timet uundi
nem maxẽ quandã spẽp canis baculũ et
lapidem. Item lupus timet lapidum tumultũ
Leo timet maxẽ albũ gallũ. strepitũ rotarũ
Est et quedã aiãl uale puũ q leo nõ p tim
ere q leo uso mox fugit. et pdam ei dimittit
Nam qui illi sola pelliclam aãlis in manu
portaret tuto a iferis p media desta incedet
Conclude g expimisse q nõ ẽ cuanda fortitudo
corpis cum hoiem tutiz exhibere nõ possit. nc
apitulo deinde dicit mortis. nec ad regnum
nec ad regnũ induce sume quietis vbi a
bis uidebitur dei fortis

.Lx.

De Temperancia ã
generali:

Ecce loco occurrit de
tpancia dicẽque est vinculũ non solũ
deo grata si uera amica saluti hois utri
usq; accommodandũ p eã admitti uite necessa
ria. et utamur superflua naturã enim eã nõ hi
dum superflus nec deficiat in necessario in nul
lo sit superflua nec in aliquo diminuta docet
p hoc tpancia in hoibus esse suauda. Vnde et
Beatus dicit. Iam paucas modicas q contenta e
qui si superflus ingere uelis aut fiet in locũ
dum aut noxiuz ut nobis ad sensũ e ostum
Qua enim in corpib mis e calor naãlis ad mo
aydam ignis qui si aliquid ardendo consu
mit naturã frenũ illi opponit dans illi hũ
ditatez in pabulũ q generatur ex abis p quã
et depditur et ab igne consumptũ reparari conti
git si enim hũditas usta nõ esset ai lignis mqd